

ῥῦσαί με πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μή, θανούμεθα, 575
αἰσχυρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἔμοί, γέρον.

ΠΗΛΕΥΣ.

χαλᾶν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλαίειν τινά,
καὶ τῆσδε χεῖρας διπτύχους ἀνιέναι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἔγὼ δ' ἀπανδῶ γ' ἄλλος οὐχ ἥσσων σέθεν,
καὶ τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς. 580

ΠΗΛΕΥΣ.

πῶς; ἦ τὸν ἄμὸν οἶκον οἰκήσεις μολῶν
δεῦρ'; οὐχ ἄλις σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

εἶλόν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὐμὸς δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ οὐν ἐκείνου τὰμά, τὰκείνου τ' ἐμά; 585

ΠΗΛΕΥΣ.

ναί·

δραῖν εὖ, κακῶς δ' οὐ, μηδ' ἀποκτείνειν βία.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὡς τήνδ' ἀπάξεις οὐποτ' ἐξ ἐμῆς χερρός.

ΠΗΛΕΥΣ.

σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ψαῦσόν γ', ἴν' εἰδῆς, καὶ πέλας πρόσελθέ μου.

ΠΗΛΕΥΣ.

σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ᾧ κάκιστε καὶ κακῶν; 590

σοί που μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγου;

ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχους,

ἄκληστ', ἄδουλα δώμαθ' ἐστίας λιπῶν,

ὡς δὴ γυναῖκα σῶφρον' ἐν δόμοις ἔχων,

πασῶν κακίστην. οὐδ' ἂν εἰ βούλοιτό τις 595

σῶφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,

αἰ ξὺν νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους

γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνειμένους

δρομούς παλαιστράς τ' οὐκ ἀνασχετοὺς ἔμοι